

ה. ראבבנאטקאנדוראט אמעריקא, דא ארעבעס
נענטס נאנטן וואו זאג זעלבס אונז נעשירעבען האבען.
הערן מי' איז ב. ווערען זיא זיך נעס. אן דאס
בעשעפענער בראט, וועלכעס אונזען בעדייטווארדיגסט
אויסגעשען ערשטליען דורכגע.
הערען ברויער שפיר און ד, מי' איז אן ק. ע' ה'
אין ז, מי' איז ש, י' איז פ. ל. אונד א' פ' איז ד. ניכט
נעצאנען.

ראטהועל.

(פון הערן מי' ד' וויסאן - קאמיאטא)
אלס פרייע, נעקאסע אונד בעקאנטער,
ארס פריטער אדער אנשעוואנדערע,
שעללעט ער זיך אפגעט בייא דור און
דאס דא ניכט ווייגעסט נאנטן אלליין.
ענטפעקער דא עס, בלייבט שאפט דער דיקע
צוריק, וואס זיך צו דינעס לויכע
ביא טענס פרייס פערזונלעך קאן
אין איינען בירגערשעהען מאנן.
(דאס לאונג האט און ד' י' ש' ע' נ' ב' ס' ט' פ' א' ו' ז' צו ערשטלען.)

חידה.

(מאחזקת מ. ד. וויסאן, קאמיאטא)
הא דך שלש מלות במשקלן דומיה וזק ראשיתן שניה
מלה א'
אך על זה דמבט נמשנו,
כי נפל כבוד מראשונו;
ומאז במהותו היה נאכרה,
אין עוד נמצאה ביהודה.
מה ב'
הא הוי קרה בעיניך ברכתי,
כי במסעי תרושי חבקש איתני;
כל נבר חי, עני ועשיר גם יחד,
יהאונן ויתפלל בערו במרה.
מלה ג'
עמסו בשנת נשפך שוח
לפני יוצר אור ובורא רוח;
שומלא שבע אמינו;
וגא אל הבוא במשטנו.

להקך עמךך פתרון הדתי,
זה לך האות, להגידו במתי;
אם ראשי חבותי תשים נכתי,
ראש הראשית יהי מספר שמונת;
ראש השני קח חשב השלום
על ראש הראשית, ותמצא ביתום;
כי ראש השלישי חשב שלום
על ראש השני, ותוא מאתום.

איפלאונג דער ראטהועל אין ט' 54
דעם דייטשישען:
וואס עס טעט.
II. דער חידה:

„כונס דרך עמרתה מתנה ערך על פירתה.
שיום באר, הוא וצבא סמיני או מציון אתה.
מאתאל ויקותאל בא כשמואל מכתה.
אור כל סופא, בו כל צמא, נפת מימי מתכו שמה.
ארוש נודא, ישם לתורה, על כן נקרא פירשן דתא.
ספרו נואל, אל כר שואל, וכישאר הוא הרעא.
הנסיכה לו עזובה, גם מלכה לו יאתה.
יקר פורה, בקור חתה, עניו כתרתי ראתה.
לפך קונה, אצלו חנה, חוק מתני דמתתא...“
אח השיר הוה מסתב א' רוב כער נ' א' ד' ר' ע' ר' ג'
בעל „כרם החמד“ ז"ל משנת תריון כבית עמר הספרים
(*) דאס האבען דער איינערער רובטינער לאונגען,
וועלכע פאר שוויס דער נאכפען פרייאונטער אונז
צוקאמען, ווערען ווי עפעס אריבערן.

בדליוא (Bodleyana) בעי קאספארד ויבאחי חכס אחד
התיר ירי העופה למעניו שנה שניו נוספער 10, ורכים
השוממו או על השיר הזה אשר מלא על כל נדתי
שוב מעס.

די רובטינ האבען געלאזט:
דאס ד' י' ט' ש' ע' דאס האבען: מאלוינע ראנג -
איללעך, עינטשטיגע נוסטאנען - פארך-ענטש, לאפטי
אונד ראפטי קאסירעל - נ' פאפאלישאנע, נעשפי קאח -
ווענעללעך, אונד דאס האבען: ג' ה' ק' א' - פאפאלישען,
י' שערן פאראפא, יוספ אדלער - בערענטאס, אדאלף
בארגשטיין - טונקאטש, לאזר שערן - איללעך, יאקאב
וואנדער - באריסלאו, מ' מילוואוק - עשילא-נאר, וואר
לעפאדער ווייס - טעא-עשיר, ווילעלם אלעקסאנדער -
פראפא, איוואעל מאנדל - באטאזא, א' סוקאשיץ
אונד ד' פריערטאן - נ' פאפאלישאנע.

פרייטאגס פארלעטן.

דער אירויניני געווארדענע בחור.
ע' צ' א' ל' ל' ל' נ' א' ד' ד' ע' ב' ר' א' י' ש' ע' נ' ב' ס' ט' פ' א' ו' ז' צו ערשטלען.)

„ניכט עס - פורה נמלא פאש - „אוינען מען-
שען אויף דעם נאנצען ערדענונג, דער זיך רעסען ריה-
מען קאנן, דא אוקאטש נעניא פארזינענעווען צו האבען
קאנו דער שפעריכליכע מענטש מיט נעוויסטהייט זאנען:
„היינט ווערדט און זאנען, צו דעווער צייט ווערדען און
ערשטען, דא פריכט איינען מיטען אינאנשעלן אונד רוי-
הונד נעוויסען: קאנן ער דאס בעהאפטען? היינט ניכט
עס מינע פראפעטן פעהר, פאלגליך ווייסט ניעמאנד,
וואס שאפט אינאנש פערשעהן ווער: אונד ווער דאס
ניכט ווייסט, דער קאנו זיך קיין בעשעססעס ציעל אויס-
שפעקען.“

זא פערזינען דא פרייע נאך לאנגע אים נע-
שפראכע, ביז דאס ערע אויף דאס לאנג דער יודען און
רומאנען קאם.

וואו פיעלע יודישע ווננע לייטע, זאנעס נמלא,
„פאלצען היינט מאלגוך און דער אינווערווישא, ניכט אויס
פיהלדייט, ניכט אויס מאנגעל און פלייס אונד פאדיקייט,
זאנערען ווייל עס אונזער „בירדען“ דאס הערען רומא-
נען, זא וואללען, אלס און אים מינע קליינען הוי-
מאסשעאלטען היערהער און דאס נראכעט יש ארם קאם
וואו האפעט און דא מינען וויסענערוואס צו שפילען
אונד מינען ציערע ענטפענענעווישערען, דאך וואס מוסס
און היינט ערשארען! ווער ווער, ווער אונזער קאלטען
פיר? טהון ווער, טהון ווא ניכט אלרעס, אים דער עשני-
ליכען נעוועלשאפט נעשליך צו ווערען אבער וואו פיע-
לע דער רעדריך שפיענערען, קושקען זיך בערייט, אס
איערע יעדען פאן דער הארע איהרע איפלאנע, דא ווא
באלד ערריכט האפען, שפיעס זיא דא פיערעוועישע
האנד ערמאונטלאן אין דאס פיעס... א, וואו שפער-
דיך אויס ריעועס ננסיה: יעדער מענטש האט אנטהיל און
ריעוער וועלט ניה דער ווער און רומאנען ניכט!...
פיעך איהרע ווער עס, וויפערע און דאס בית הטרוד מער-
לאפען האפעט, פיעך איהרע הונדורד נאנטע, און מיר
ווערען מאן נאך נאכט און ווענען ווען, קאספעט און
מיט אונזערע בערעהונג, און קלאפעט קיינעס מעני
שען מיין ליה, און שפעסעט נור פארזאפט, ביז און
ענדליך מיר צור פרינסע ופעצען קאנפעט, און מהאט עס
אונד-פיעל דורך! ניכט אויס מאנגעל און וויסען, ווארען
דאן פיעלע דאבייא, קאנפ דאך און איהר מינע פריי-
דע, עס בעצאיקען, דאס און יעדע און מיר נעוויסעטע
פראנע שלאפעשטיג בעאנאווארפעסע, אבער און בון
יודע אונד דער פראפעסאטען ווער ד' ר' א' ג' ע' א'
און בון יודע - דאס אויס מיין פערבעטן!... אים
ערישען איינענבליקע וואלצע און איינען און בעלשעפאר
בענעהען, מינעס און פראיישעלשען האפענונגען זיינען
דעבען איין פאפעליכעס ענדע מאכען... א, נאך
שפעטע דעווער פריכטבאר ביסטערע מאן, דער באקאנעטע
מינעס לעבעס, זא עברחאט פאן מיר! וואו איין פאן
דער וואושה בעאללענער הונד, ווא איין פערזונלעכער
ווארע ליעק און און דען שפראכען הערעס און דאנעט

וואו איינער, דער זיך פאר איינעס לאונען פליכעט.
ענדליך, עס וואו נענטן אבער, שאנדט און אס אפער
דעם פליכעס: שאן וואו און ענטשפאנען, און דאס
שפעט צו שפיענען, דא פלאפעס דא ניכט שפערען!
לעהרער, מיין רוב, פאן דעם און אייך זא פיעלעס שאן
עצאחאלשע, פאן מיין נייטטיגעס איינע און עיאנערישע
מיר ווער, דאכען און ווענע פאכפער איהר און מינע
ליכע צו איהר, נאך דארפסט דא ניכט שפערען!
רוע עס דאנענער אין מינעס אינגען, „דאס מוסס לע-
בען, אום היינטעס אונשולדיגע, פונערווייטע מאדען
צו בענדיקען, זיא דא ענטפערדיגע ש' ד' וואושה
יא, ביז דאס קאסעט! און בעשיראס, נאך אינמאל
מיין נליקע צו פיערען, פיערליכעס פינדע און יעט צ' ט'
נעקעסטיקייט, פאנען נון ופעצע און מיר ווערען צור
פרינסע...“

נאך האפעט נמלא ניכט נענערעס, אים דאס פיהר
אויפערטעסען ווארדע אונד איין ווענער מאנן, אהעמלאן
אונד שוויסעטעסענער העינעווישענעס אונד ריע: א, א'
איהר ופעצע היינט רומא - אונד -

„זיאס ניכטס! פרינען דא פרינען.
- שפיעקליך! דור פיערעווען איינער בעסטער
פרינען, איינער מאלענעפארדער קאללענע, ער האט ניכט
נעקאסען - אונד אויס - פארט!
„דור? מין פרינע אונד בירדע? א האנע און
רעכט? זי ריעט נמלא!
„זיאס האט איהן צו דער שפיעקליכען פראס נע-
פיערענען? פראנעט איין אונדערע!
- אין איינעם הינטערמאסענען שפיעקען ניכט
ער, נעשפיעטע ליעבע! אלס איוואנע דעם זעלבסטפאר-
דעס און...“

זיא שפיערען אללע פארט, אים זיך אין דאס וואר-
נונג איהרעס אונדקליכען פרינעס צו בענענען, נור
נמלא בלייבט צוריק: ער פערשפראך, באלד נאכפארט-
מען, אלס ער יעפעט אלליין וואו, רוע ער:

„נעשפיעטע ליעבע!... זיא בראכעט איהן אויס
רעכען, דא פרינען! אונד זא און ניכט זעלבסט דא
בירעטע, דא ווא איהם נעשפיענען, פאלד דער צאטליכ-
שען ליעבעספיערעווענען, דער הייליגעסען שווער? זיא
פערשפראך, ניעמאנדעס, אלס נור איהם אונזערען, נון
האט ווא איהן נעשפיעט, אויס דא פרייא איינעס אנהען
געווארדען... פריכטבארע געדאנקע!... און זיא
היינט - ש' ד'... דאך זיין, און דען אדער דער מי-
נינען פליעסעס דאס בלוט איהרעס ערלען מאפעס, זיא
פערשפראך מיר, צו וואושה, ביז און קאסעט פארט, איהר
פארטע-געדאנקען! זיא בלייבט מיר שרייא ביז אין דען
פארט!...“

(פארשפאנען פאלוס.)

הומאריסטישעס.

ווינע שפריכע.

עס ניכט דאך הייסע זעלשען ווארע ווערטה-
שאפטונג דער מאדען-טונענער, האט איין מאדען
ווענע נעלה פירדעט מאן זיא בייא ארל איהרען
בלאנצערען איינענשאפטען שווערליך אינטערעס-
מאנט: ק ל י נ ע ס ק א פ י ט א ל ק ל י נ ע
א י נ ט ע ר ע ס ס ע ל!
אבער און אונזערע פערעהרמען דאמען ווער
וועניג אינאיינענשטיג, עס פראנט איין ינגלעך בייא
דער ברויטשייא דאס מאדען: וואללען זיא פריי-
ליין, מיין לאו מיר מהיילען? אינע דאס הערע-
אונגע פראנע ווערד מיט דעם זיינעריינען נענע-
פראנע בעאנאווארפעטען אויס עס עטווא איין -
ק ר ע ד י ט ל א ו

נעכען איינענערע בעהאנדלונג דער פאליטישען
מאנטשפאנען ענהאלט דא, ווי יע נער א ל ל ע ע-
י י נ ע צ י י ס ו נ ג אונטער אללען בלאטען אס
מייסען אן בערלעשטישעס אונד אונטער-האלטונג
שפאקע! זיא איינעס זיך דאום פארצולוך צור פאסי-
לענלעכערע.

